

[Drachmann.]

Himmelstrup at bringe Overensstemmelse mellem sit Standpunkt i 1928 og i 1922 og skal hermed forlade denne Side af Sagen.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Himmelstrups pludselige og stærke Forhandlingsvillighed, der, som jeg maa fremhæve, kommer noget sent, vil jeg blot sige, at vi har ikke mærket noget til den i Udvalget. Om de saglige og tekniske Enkeltheder, Kriterierne, Antallene af Arbejdere og arbejdsløse, hvorledes man skal definere Arbejdsløsheden og andre Udgangspunkter har vi selvfølgelig erklæret os villige til at forhandle, men Forhandlingen er løbet ud i Sandet. Jeg vil blot fremhæve, at vi har ikke i Udvalget set Ændringsforslag herom. Vi har ikke faaet positive Forslag fremsat, heller ikke fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Side, og derfor maa jeg fremhæve, at den Forhandlingsvillighed, den Omsorg for dette Forslags tekniske og saglige Gennemførelse og Gennemførlighed og Brugbarhed, som det ærede Medlem her i Dag udviser, kommer alt for sent. Ligeledes kommer Betragtninger om § 4's Anvendelse og Forudsætninger for sent. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem fremhævede i Dag, at for at føre en ganske anderledes Handelspolitik, end vi hidtil har ført, er der visse Forudsætninger, der maa være til Stede, men det er ikke mere end en Maaned siden, at vi havde Bevis for, at man ogsaa indenfor det nuværende System kan gennemføre med Held, oven i Købet paa et begrænset Omraade, en Politik som den, vi netop tilstræber, i det kendte Forhold med Hensyn til Traktaten mellem Danmark og Spanien. Jeg maa altsaa slaa fast, at der fra det ærede Medlems Side lige saa lidt som fra Venstres Side end ikke har foreligget Ændringsforslag, der har ikke været fremsat positive Forslag i Udvalget. Der har i al Almindelighed været fremsat en vis saglig Kritik, det erkender jeg. Vi er gaaet ind herpaa og har erklæret os villige til at rette disse Tal, vi har betragtet det som noget fuldkommen underordnet, noget, man altid kunde forhandle sig til Rette om, al den Stund Arbejdsløshedens Tal foreligger hver Uge til Efterretning. Saa man maa nok kunne hitte ud af, hvordan og hvorfra de kommer, hvilken officiel Karakter de skal have for at være gældende. For os er det afgørende de store Linier i Lovforslaget. De er mødt med samme Kulde fra Venstre og fra Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem rettede en Lykønskning i Dag til mig og mit Parti i Anledning af, at vi saa mere nøgternt og køligt paa

Toldpolitikken end tidligere, noget, som dog slet ikke er Tilfældet. Men jeg kan ogsaa lykønske baade det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og navnlig maaske det ærede Medlem Hr. Stauning til det pludselige Venskabsforhold, der er blevet etableret mellem de to Herrer. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Stauning, som dog uadtil paaberaaber sig en positiv Forhandlingsvillighed overfor vort Forslag, hvorledes han befinder sig overfor den stærke Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Dag. Det var en Venlighed, der strømmede over alle Grænser, det var Frihandelspartierne, baade det rigtige og det halvrigtige, der fandt hinanden. Det var de samme Udtalelser, den samme Karakteristik, der kom frem, og det er jo sjældent, ja, overraskende, og det er ogsaa rørende, at høre det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtale en Tilslutning, oven i Købet en saa varm Tilslutning som den, vi i Dag var Vidne til, til det ærede Medlem Hr. Stauning.

Det er altsaa alene fra Socialdemokratiets Side, der er vist Forhandlingsvillighed i Form af, at man har stillet Ændringsforslag. Herom talte det ærede Medlem Hr. Stauning ligeledes indgaaende, og jeg vil da ogsaa for dette Punkts Vedkommende gøre lidt nærmere Rede for, hvad der er sket. Hvilke Former for Forhandlingsvillighed er det, Socialdemokratiet har vist? Hvilken Indsats har de vist i et Spørgsmaal, hvis Alvor erkendes med saa stor Styrke og understreges i den Grad vægtigt fra Socialdemokratiets Side, vægtigt i samme Grad, som Situationen virkelig understreger, at dette er Alvor? Jo, ved at genoptage det Forslag, som allerede i Sommer fik sin baade politiske og reelle Skæbne, et Forslag, som jeg omtalte ved denne Sags anden Behandling, og som jeg den Gang fremhævede var en mærkelig Kombination af Importafgifts- og Tilskudssystem sammenkoblet med visse Kontrolbestemmelser, om hvilke Industriene, adspurgte derom, i afgangte Sommer erklærede, at det ikke kunde anvendes i Praksis, og som dermed fik ogsaa sin politiske Dødsdom. En saadan afdød Traver, kunde jeg sige, er det, man har ført frem fra Socialdemokratiets Side. Dette er Socialdemokratiets eneste Bidrag, dette er det eneste Udslag af deres Forhandlingsvillighed i denne Sag, hvis Alvor de selv understreger saa stærkt.

Med Hensyn til den handelspolitiske Afdeling af vort Lovforslag, den meget omtalte § 4, understregede det ærede Medlem Hr. Stauning yderligere, at det var jo et